SFS 1995:493

Utkom från trycket den 31 maj 1995

Lag om ändring i lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl.;

utfärdad den 18 maj 1995.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 11 § lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl. skall ha följande lydelse.

11 § En häktad får ta emot besök i den utsträckning det lämpligen kan ske. En häktad får inte ta emot besök som kan medföra fara från säkerhetssynpunkt. Inte heller får den som är häktad på grund av misstanke om brott ta emot besök som kan medföra fara för att bevis undanröjs eller utredning om brott annars försvåras.

Om det behövs av säkerhetsskäl eller för att undvika att bevis undanröjs eller utredning om brott annars försvåras, skall en eller flera personer vara närvarande vid besök.

Under förutsättningar som anges i andra stycket kan som villkor för besök föreskrivas att den besökande underkastar sig kroppsvisitation.

[1] Prop. 1994/95:124, bet. 1994/95:JuU20, rskr. 1994/95:331.

Om det behövs för att kunna bedöma om den som är häktad skall få ta emot besök i ett särskilt fall eller om ett besök skall vara bevakat, skall i förväg undersökas om den besökande har dömts eller är misstänkt för brottslig verksamhet. I den utsträckning det behövs skall upplysningar också inhämtas om den besökandes personliga förhållanden i övrigt.

Om försvarares rätt att träffa den som är häktad finns bestämmelser i rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Fredrik Wersäll
(Justitiedepartementet)